

I 1969, hvor man gik over til kildebeskatningen i stedet for som før, hvor man afregnede skatten for alle på samme måde som for dem, der kaldes B-skatteydere i dag, havde man det såkaldt skattefrie år, og det år var væksten i økonomien på næsten 7 pct. Men det var kun et enkelt år. Det fladede meget hurtigt ud igen efter 1969, og så tog skatteskruen for alvor fat, så man kunne blive i stand til at finansiere de mange store og små retter på velfærdsbordet.

Vi er bange for, at når 1994 – ikke som et skattefrit år, men som det år med kickstarten – nu faser ud, bliver det ganske markant værre at være skatteyder i Danmark. Budskabet kan selvfølgelig være, at så kan nogle flere flytte til Landskrona, men det gavner ikke nogen som helst ud over den svenske statskasse.

Vi ønsker altså at være med til at få skabt nogle forbedringer både for dansk erhvervsliv og for den danske samfundsøkonomi i det hele taget, nogle forbedringer, der er perspektiv i. Det er ikke kunstige tilskudsordninger, og det er ikke det, at hver gang regeringen observerer et problem i en erhvervsgren, prøver man at udtænke en ny tilskudsordning. Varige og permanente løsninger er dem, som er funderede på sund, kommerciel drift uden offentlig indblanding. Og dér har regeringen en kolossal mangel i sin måde at anskue samfundsøkonomien og udviklingen på.

Når regeringen taler om en aktiv erhvervs politik, når regeringen taler om en aktiv indsats over for uddannelse og forbedringer for dem, der allerede er i arbejde, deres viden og uddannelse, så betyder det alt sammen, at man ønsker at give offentligt tilskud. Der er ingen steder, hvor man går ind og erkender, at lempelser er en langt bedre vej at betræde.

Nu er det jo sådan, at vi i Fremskridtspartiet har en tradition for ved finanslovsforslagene at komme med ganske mange ændringsforslag. Det plejer at være i størrelsesordenen 1.000 stykker. Sidste år var ingen undtagelse; også til finansloven for 1994 var der ganske mange ændringer fra Fremskridtspartiet.

Vi har med de ændringer ikke bare dokumenteret, at den politik, vi står for, hænger sammen; vi har også været så hudløst ærlige over for vore vælgere, at vi godt vil være bekendt krone for krone at vise, hvordan Fremskridtspartiet egentlig har tænkt sig at gennemføre sin politik. Vi har aldrig fået alverden af de ændringsforslag vedtaget, men det bekymrer os nu ikke så meget, for det er stadig væk et vigtigt historisk dokument.

Det forslag til finanslov, som vi nu skal i gang med at forhandle om, indeholder så stort et underskud og så høje skatter, at vi ikke tror, at vi kan nå frem til en situation, hvor vi kan stemme for finanslovsforslaget. Det kan selvfølgelig være, at finansministeren har så mange gode ting i posen til forhandlingerne, der skal starte på mandag, at jeg bliver overbevist om det modsatte. Men som udgangspunkt må vi sige, at det nok ikke ligger i kortene, at der skal indgås et finanslovsforlig med Fremskridtspartiet; i hvert fald ikke et forlig, der har det formål, at Fremskridtspartiet skal stemme for selve finansloven.

Men det skal ikke afholde os fra at fremføre nogle ønsker og synspunkter om temaer, som vi mener man bør tage op.

Det første tema, som vi synes man skal tage op, er det tema, der drejer sig om personskatterne. Vi er nemlig i den gunstige situation, som vi er i ca. hvert andet år, at vi står umiddelbart forud for overenskomstforhandlingerne. Det ville være særdeles godt for dansk erhvervslivs konkurrenceevne, hvis Folketinget vedtog en personskattelettelse. Så kunne man for vores skyld godt gøre den betinget af, at overenskomstforhandlingerne havner på et fornuftigt niveau; og, når det så er konstateret, så udløse personskattelettelsen.

Der er måske nogle, der vil ryste lidt på hånden og spørge: Kan det nu lade sig gøre? Ja, Folketinget har gjort det en gang tidligere; det var i forbindelse med afskaffelse af sømandsskatten. Da sagde lovtekstens sidste paragraf, at skattelettelsen først trådte i kraft, når arbejdsmarkedets parter – på det tidspunkt rederierne og sømændene – stillede med nye overenskomster, hvor man havde indregnet den skattelettelse. Det virkede, og alle er i dag glade for, at man benyttede denne fremgangsmåde.

Vi vil foreslå, at vi gør det samme, men for hele det danske arbejdsmarked, altså tilbyder en skattelettelse og gør den betinget af, at vi får en fornuftig overenskomstmæssig udvikling.

Det vil være så gunstigt et signal til dansk erhvervsliv og være så godt for konkurrenceevnen, at vi er overbevist om, at erhvervslivet så også vil kvittere med at skabe de nye arbejdspladser og lave den eksportforbedring osv., som vi alle sammen har brug for.

Det næste tema, vi synes det er interessant at diskutere, er at få fjernet nogle af de problemer, vi i øjeblikket har lagt på skuldrene af dansk erhvervsliv. Det drejer sig dels om nogle af de